

СЕКЦІЯ 6

ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО

Керівник секції – канд. екон. наук, доцент Н. В. Бібік
Секретар секції – ас., канд. екон. наук О. С. Вороніна

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЄКТІВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

О. В. ДИМЧЕНКО, д-р екон. наук, проф.
О. Д. ПАНОВА, ст. викл.
О. І. СЛАВУТА, ст. викл.

*Харківський національний університет міського
господарства ім. О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
dymchenkoov@gmail.com, panova_biz@ukr.net, boderad@ukr.net*

В умовах обмеженості державних та місцевих бюджетів державно-приватне партнерство (ДПП) набуває подальшої актуальності у забезпеченні розвитку соціально-економічної інфраструктури, заповнюючи прогалину між повною приватизацією і традиційними державними закупівлями. Безумовними перевагами ДПП для державного сектору є уможливлення прийняття комплексних рішень за крупними інфраструктурними проєктами; зосередження на реальній доданій вартості проєкту на відміну від компенсаторного підходу; фокусування на очікуваних кінцевих результатах проєкту, а не на деталізації витрат, що, в свою чергу, зобов'язує потенційного приватного партнера пропонувати інноваційні рішення задля виконання вимог проєкту; зменшення часу на імплементацію проєкту; перерозподіл ризиків у відповідності до компетенції кожної із сторін та ін. Поряд з цим існує ряд проблемних питань, які слід враховувати при оцінці ефективності проєктів ДПП, таких як, більш висока вартість інвестиційного капіталу, складність договірних відносин ДПП, обмежена гнучкість у зв'язку із довгостроковим характером проєктів ДПП.

Вартість за гроші (англ. Value for Money – VfM) є загальноприйнятим показником потенційної ефективності проєктів ДПП, але визначення даного терміна потребує уточнення, враховуючи «об'єктивну» (економічну) та «суб'єктивну» (соціальну та екологічну) складові вартості, що зумовлює методику VfM-оцінювання.

На даний час розроблено інструментарій оцінювання економічної складової VfM (на базі компаратору державного сектору), але соціальна та екологічна складові не набули практичного урахування у рамках системного підходу оцінювання VfM. Практика реалізації проєктів ДПП демонструє

приклади значного зростання цін на послуги в результаті повторного обговорення договорів ДПП, особливо в проектах з водопостачання, невчасного реагування на екологічні негативні наслідки реалізації проекту, відсутності механізму залучення громади до планування проектів ДПП у зв'язку із конфіденційністю комерційної інформації. Таким чином, поряд із підвищенням інвестиційної привабливості інфраструктурних об'єктів для приватного партнера, актуальним є розробка стимулів з боку держави щодо забезпечення комплексної економічно-соціально-екологічної сталості в процесі ініціації та реалізації проектів ДПП.

DIGITAL LITERACY ЯК ПІДґРУНТЯ УСПІШНОСТІ E-GOVERNMENT ІНІЦІАТИВ

Н. О. МАНАКОВА, канд. техн. наук, доц., дослідник
Технічний університет в Кошице, Словаччина

Н. В. МАКОГОН, ас.

*Харківський національний університет міського
господарства ім. О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
natalym@rambler.ru, macnat@rambler.ru*

Центральна тема нашого дослідження стосується того, наскільки важливими є цифрові навички громадян, щоб можна було в повній мірі реалізувати сучасні підходи до реалізації цифрового, або електронного уряду. В цьому докладі розглянемо зв'язок термінологічних засад для створення фреймворку подальшого дослідження.

Електронний уряд (E-Government) - це використання інформаційних та комунікаційних технологій в процедурах державного управління.

Наприклад, один із аспектів електронного уряду це наявність цифрових громадських послуг. В цьому аспекті модернізація і оцифровка комунальних послуг можуть привести до підвищення ефективності державного управління, як для громадян і підприємств, так і уряду. Для підприємств, крім того, він (електронний уряд) може також включати подання пропозиції в електронній системі тендера, фіскальних документів в податкових органах, тощо.

Термін цифровий громадянин (digital citizen) будемо відносити до особи, що використовує інформаційні технології (ІТ) для того, щоб брати участь в суспільстві і політиці.

Люди, які характеризують себе як цифрові громадяни часто використовують ІТ широко, створюючи блоги, використовуючи соціальну мережу, а також участь в онлайн-журналістиці. Хоча цифрове громадянство потенційно починається, коли особа користується електронною поштою, використовує електронну комерцію, щоб купити товар в Інтернеті, але процес